

срѣщше и се срѣщнахъ при Едрене, дѣто се развѣнаше българискитѣ прѣпорецъ. Тамъ станъ единъ бой, на който не само сичката французска войска и много французски войводи погинахъ, нѣ и самитѣ французски царь, Бодуинъ станъ робъ на българицѣ. Бодуина го турихъ у желѣза и го заведохъ у Тръновъ у тъмницата (1205 год. Априль 3). Французитѣ, колкото останахъ отъ боятъ на Едрене, побѣгнхъ на Родосто, дѣто се събрахъ и другитѣ французи, распрѣсвати по другитѣ мѣста. Тогази у французската рѣка Инцио не бѣше останало друго, освѣнь единъ Цариградъ, Родосто, Селиврия, Солунското кралевство и Пловдивъ. На Цариградъ французитѣ треперяхъ, да не додѣтъ българицѣ тамъ да ги обиколихъ, и за това много отъ тѣхъ избѣгнхъ у Европа. На мѣстото на царь Бодуина станъ брата му, Хаури, който завчасъ проводи за помощъ у Европа, и най много моляше Папата да му помогне. Асѣнь трѣгна камъ Българиа и прѣзъ дѣто мишъ, разсыпа сичко; Сересъ и Пловдивъ ги призе, и ги развали. Ако и да остави Асѣнь войска по мѣстата дѣто ги бѣше призелъ, нѣ той като си отиде французитѣ сполучихъ да приземѣтъ мѣколко мѣста и да накарахъ грѣцятѣ да бѣдѣтъ съ тѣхъ. Асѣнь като вижда това, събира колкото можни войска и отива камъ французитѣ и грѣцятѣ. Тогази нѣ само французитѣ нѣ и грѣцятѣ не смиялаше; Французинъ, Гръкъ — бой! Колкото грѣци оставихъ живи дѣто ги земаше роби отъ призетитѣ мѣста, Асѣнь ги проваждаше у Влашко да се заселѣтъ тамъ, защото тая земля бѣше пуста. Хаури като виждаше, че Асѣнь не се остава отъ французитѣ, писува още единъ пѣтъ на Папата за да пише на Асѣния да ги остави на миръ. Папата пише на Асѣния и го моли да не бие веке французитѣ и да пусне Бодуина. Асѣнь отговаря на Папата и му обажда сичката причина, защо бие французитѣ; а колкото